1987 நவம்பர் 18] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

தொழில் குற்றவாளிகள், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் அபாயகரமான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஊ) பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 54/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரி சம்பந்தமாக 3, 4 சட்ட முன்வடிவுகள் இருப்பதால் அவற்றிற்கெல்லாம் சேர்த்தே கருத்தைச் சொல்லிவிடலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கருத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தே சொல்லி விடுங்கள். நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளபடி அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளும்போது தனித் தனியாக பாஸ் செய்து விடலாம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் பற்றியும் ஒரு பில் இருக்கிறதே அதையும் சேர்த்துச் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சேல்ஸ் டேக்ஸ் பொறுத்தவரையில் கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

---

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

(பிற்பகல் 2 10)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஒரு சில சட்டத் திருத் தங்களை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கி றார்கள். இதிலே சுருக்கமாக ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே 10 ரூபாய் என்று இருந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பீசை 100 ரூபாய் என்று உயர்த்தி 1986 ஜூன் 17 ஆம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஒரு சிலர் இந்த வரி உயர்வு சரியல்ல என்று முறையீடு கொடுத்ததன் காரணமாக அந்தக் காலத்திலே அவர்கள் ஃபீஸ் செலுத்தவில்லை. ஆனால் அரசு, பெருவாரியான ஆட்கள் செலுத்தி விட்டார்கள், ஆகவே 1986 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 17 ஆம் தேதியிலிருந்து எந்தச் சலுகையும் செய்ய முடியாது என்ற கருத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதற்கு மேலே 1986 ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து முன்தேதியிட்டு இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த விரும்புகிறார்கள்.

இந்த விஷயத்தில் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் இடத்தில் மட்டுமல்லாமல் பல இடங்களில் கடைகளை வைத்து வியாபாரம் செய்து கொண் டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தக் கட்டணத்தால் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே பல கடைகளை வைத்து நடத்துகிறவர்களுக்கு இதன் காரணமாகப் பாதிப்பு ஏற் படுத்தாத முறையில் ஒரு சில சலுகைகளைச் செய்வது பற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

இன்னுமொரு பக்கத்திலே இன்றைக்கு ஒரு சில பொருள் களுக்குப் புதிதாக விற்பனை வரியைக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, கறுப்புக்கட்டியோடு சேர்த்து, பனை பொருட்கள் சிலவற்றுக்கும் விற்பனை வரி போட்டிருக்கி றார்கள். இன்றைக்கு கிராமப் பகுதிகளில் குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டம், குமரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் போன்ற பகுதி களில் பனை பொருள்களை மக்கள் பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருள்களின் மீது இப்படி விற்பனை வரி போடுவதன் காரணமாக அவர்களுக்குச் சில பாதிப்புகள் இருக்கின்றன.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோல நைலான் டையர் மற்றும் டியூப்ஸ் மோட்டார் வாகனங்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. அநேகமாக டையர், டியூப் களை அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களும் பயன்படுத்துகின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பொருள்களின் மீது விற்பனை வரி போடும் போது நாளாவட்டத்தில் மக்களை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் கட்டண உயர்வு ஏற்படுவதற்கு ஒரு காரணமாக ஆகாதா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விற்பனை வரிகளைக் குறைக்க வேண்டும்.

இந்த வரிச சலுகைகளைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற வருஷத்தில் சட்டமன்றத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, வரிச் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டோம். ஆனால் சட்டமன்றத்திலே முடியாது என்று சொல்லி விட்ட பிறகு அரசு எந்தக் காரணத்தாலோ—எந்தக் காரணம் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. வெளியே பல காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அந்தக் காரணங்களை நான் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை—வியாபாரிகளைக் கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசி அதற்குப் பிறகு குறைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பொறுத்த வரையில் சட்ட மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கும் கருத்துக்களை முன்னிட்டு அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைப் பொறுத்தவரையில் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும், நடுத்தர மக்களைப் பாதிக்காத முறையில் இந்த விற்பனை வரி அமைய வேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்டி அமர்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டுள்ள 3 சட்ட முன் வடிவுகளின் மீதும் ஜனதா கட்சியின் சார்பாக எனது கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வணிக வரித் துறையிலே வணிகர் கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டினுடைய ஜீவநாடி யானவர்கள் வணிகர்கள். அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்திலே ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கு வணிகர்களாலே செலுத்தப் படுகிறது, வரியாக. அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக் கையிலேயே அதை விவரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. வணிகர்கள் வரியை முறையாக வசூல் செய்து, அரசு நிர்ணயித்த

தேதியிலே வங்கிகளிலோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட இடத்திலோ செலுத்துகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் அரசு எந்தவிதமான ஊதியமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. பில் கலெக்டர்களைப் போல முறையாகப் பணத்தை வசூல் செய்து கட்டுகிறார்கள். எந்தவிதமான லாபமும் இல்லாமல், வருமானமும் இல்லாமல் பொதுநல நோக்கோடு அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் செலுத்துகின்ற வரிதான், ஏற்கெனவே நான் சொன்னது போல, மூன்றில் ஒரு பங்கு வருமானமாக அரசுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனாலும்கூட, அரசு அந்த வணிகர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சென்ற வருடம் 10 ரூபாயாக இருந்த ரெஜிஸ்டிரேஷன் பீஸை 100 ரூபாய் ஆக்கினீர்கள், 5 ரூபாயாக இருந்த கோடவுன் லைசன்ஸ் பீசை 20 ரூபாய் ஆக்கினீர்கள். அதைப் பற்றி சட்ட மன்றத்திலே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி, எதிர்ப்புகளைச் சொன்னேன். 10 ரூபாய் என்பதை ஏன் ஒரே நேரத்தில் 100 ரூபாய் என்று ஆக்கினீர்கள், 6 மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்ததை விட இப்போது 10 மடங்கு விலைவாசி ஏறிவிட்டதா என்று நான் கேட்டேன். அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இப்போது வந்துள்ள சட்டத்தில் 1—4—1987 லிருந்து போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். இப்படி வணிகர்களைக் கசக்கிப் பிழிவதால் இந்த அரசுக்கு என்ன லாபம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கணக்குகளை ஒரு மாதம்தான் வைத்துக் கொள்ளலாமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதை 3 மாதம் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத் திருத்தத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு மாதம் என்று இருப்பதே மிகக் கடுமையான, தேவையில்லாத ஒன்றாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று வணிகர்கள் கருதும் நிலை இருக்கும்போது, 3 மாதம் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டத் திருத்தம் செய்வது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வணிகர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட கணக்குகள், பதிவேடுகள், பதிவுருக்கள், ஆவணங்கள் ஆகியவை அடுத்த உயர் அதிகார அமைப்பின் அனுமதியுடன் அல்லாமல் ஒரே காலத்தில், முப்பது நாட்களுக்கு மேலாக இருத்தி வைத்திருக்கப்படுதல் கூடாது. அந்த கணக்குகள், பதிவேடுகள், பதிவுருக்கள், ஆவணங்கள் ஆகியவற்றை அடுத்த உயர் அதிகார அமைப்பின் அனுமதியுடன் முப்பது நாட்களுக்கு மேலாக, ஆனால் தொண்ணூறு நாட்களுக்கு மிகாமல் இருத்தி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத

1987 நவம்பர் 18] [திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம்]

எந்த வகையிலே நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கணக்குப் புத்தகங்களை எடுத்துச் சென்றால், அதிலே தவறுகள் இருந்தால் அதற்குரிய விளக்கங்களை உடனே கேட்க வேண்டியதுதான் நியாயம். 3 மாதங்கள்வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால், அது எப்படி நியாயமாகும்? அந்தக் கணக்குகளை அப்படி வைத்துக்கொண்டால், வணிகர்கள் என்ன செய்வார்கள்? கணக்குப் புத்தகத்தை நீங்கள் வைத்துக்கொண்டு, பிரச்சினைகளை வளர்த்துக்கொண்டே வந்தால், அவர்கள் அந்தக் கணக்குப் புத்தகங்களை வாங்க வணிக வரி அலுவலகத்திற்கும், கடைக்கும் அலைவார்களா அல்லது வியாபாரத்தைச் செய்வார்களா? வியாபாரம் செய்தால்தான் அரசுக்கு வரி அதிகமாகக் கிடைக்கும் இதையெல்லாம் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 2-20)

இன்னும் ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல விற்பனை வரி வீதங்களை 1.10 முதல், 1.9 முதல் வெவ்வேறு இனங்களுக்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள். இதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைத்தான் பெருக்க வழி தேடி இருக்கிறார்களே தவிர, இதன்மூலம் வருமானம் கூடுமா என்பதுதான் கேள்வி நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஏற்கெனவே சொன்னது போலவே முறையாக வரிகளை, குறைந்த அளவுக்கு வரிகளை அனைத்துப்பொருள் வரிகளை ஒரு முனை வரியாக நீங்கள் விதித்தாகவேண்டும். உங்களுக்கு வருகின்ற ரூ. 1200 கோடியிலிருந்து ரூ. 1500 கோடி வரை வரி கிடைக்கும் என்று வணிகர்கள் சொல்கின்றார்கள். இரண்டு சதவிகிதம் வரி போட்டாலும் ரூ. 1,500 கோடிக்கு வரி முறையாகவே கிடைக்கும். எந்தவிதமான சோதனை சாவடியும் தேவையில்லை. எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தமும் தேவையில்லை. எந்தவிதமான கணக்குகளையும் கடைகளிலே செக் பண்ணி, அவசரப் படைகள் வைத்து பறிக்கவேண்டியதில்லை. ரூ. 1500 கோடி வரும் என்று வணிகர்கள் சொல்கிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால் ஏற்கெனவே ஒரு சதவிகிதம் வரியிலேயே ஏறத்தாழ 200 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. இதிலே என்னவென்றால் இப்போது பல மடங்குகள் வரிகள் கூடியிருக்கின்றன. பல மடங்குகள் விவசாயம் பெருகியிருக்கின்றது. பல மடங்கு விலைகள் கூடியிருக்கின்றன; அப்படி இருந்தும் ரூ. 1200 கோடிதான் என்றால் என்ன அர்த்தம்? வரிகள் ஏமாற்றப்படுகின்றன. நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற வரிவிதிப்பு முறையினால் வரிகள் ஏமாற்றப்படுகின்றன

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 18

என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் வரிவிதிப்பை வகுக்கவேண்டும். இரண்டு சதவிகிதம் வரி விதித்தால் யாருமே மறைப்பார்கள். ஏமாற்றம் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத முறையில் வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்றும், இதைக் குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பல்வேறு சட்டதிட்டங்களைப் போட்டுப்போட்டு வணிகர்களைத் துன்புறுத்தக்கூடாது என்று கேட்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஐந்தாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவினைப் பொறுத்தமட்டில் வரிவிதிப்பை எதிர்த்து வணிகர்கள் மேல்முறையீடு செய்கின்றபோது, துறைக்குப் பாதுகாப்பான தீர்ப்பை மேல் முறையீட்டிலே வழங்குகின்ற போது, அவர்கள் 90 தினங்களுக்குள், அந்த தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகு 90 தினங்களுக்குள் தனி நேர் முறையீடு செய்யவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது காலதாமதம் ஏற்படுமானால் அந்தக் காலதாமதத்தினைக் காட்டி மேல் முறையீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. அதனாலேயே அரசுக்குப் பெருத்த இழப்பு ஏற்படுகின்றது என்ற வகையில் ஒரு தீர்ப்பு ஆயம் வழங்கிய தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே மேல் முறையீடு செய்வதற்குக் கால அவகாசம் வேண்டும் என்று கேட்கின்ற அளவிலேதான், 90 நாட்களுக்கு மேலே போனாலும்கூட, அந்தத் துறை அப்பீல் செய்கின்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையிலே இந்தத் திருத்தத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று வணிகர்கள் அவர்களுடைய கணக்குகளை, பதிவேடுகளை அலுவலர்கள் கைப்பற்றுகிறபோது, அந்த அதிகாரிகள் மேல் அமைப்புகளுக்கு 30 தினங்களுக்குள்ளாகவே அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி ஒரு நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே அவசர அவசரமாக வரிவிதிப்புகளை அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலைகூட வந்துவிடும். ஆகையால் மிகவும் அவசரமான அளவிற்கு இல்லாது மிகுந்த ஆய்வு செய்து வரிவிதிப்புகளைச் செய்யவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கின்றதால் 30 தினங்கள் என்பது போதாமல் இருக்கிறது. ஆக 30 தினங்களுக்கு மேலாக 90 தினங்களுக்குட்பட்டு நிலை இருக்கவேண்டும். இந்த கால அவகாசம் 90 தினங்களுக்குக் கீழே

1987 நவம்பர் 18] [திரு. த. இராமசாமி]

வைத்துக்கொள்ளலாம். அந்த கால அவகாசத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவிலே இந்த சட்ட திருத்தத்திலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பதிவுக் கட்டணம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ரூ. 10 பதிவுக் கட்டணம் என்பதே 1959 ஆம் ஆண்டு விதிக்கப்பட்ட கட்டணம். இன்றைய தினம் பொருள்களுடைய விலை ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எந்த அளவுக்கு உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 1987 ஆம் ஆண்டு இப்போது நடந்துகொண்டு இருக்கின்றது. சுமார் 28 ஆண்டு காலமாக இந்த ரூ. 10 தான் பதிவுக்கட்டணமாக இருக்கின்றது. அப்படியே உயர்த்தப்படாமல் இருக்கின்றது. வணிகர்கள் தங்களுடைய வணிகத்தைச் செய்வதற்கு, பதிவு செய்வதற்கு ரூ. 10 என்று இருந்ததை ரூ. 100 ஆக உயர்த்த அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அதைப்போலவே கிளை நிலையங்கள் வைத்திருக்கின்றவர்கள், தொழில் செய்கின்றவர்கள் பிராஞ்ச் என்று வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அந்த பிராஞ்ச் பதிவு கட்டணம் ரூ. 5 என்று இருந்ததை இப்போது ரூ. 20 ஆக மாற்றி இருக்கிறோம். 17—6—1986 முதல் திருத்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்திருந்தாலும் 1—4—1986 முதல் வணிகர்கள் தாங்களாக வந்து வரியைக்கட்டுகின்ற நிலைமையும், அதிகாரிகள் நேரில் சென்று வசூலிக்கின்ற தன்மையும் இருக்கிறது. 17—6—1986-ல் இருந்து அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் 1—4—1986-ல் இருந்து வணிகர்கள் கட்டணம் செலுத்திய காலத்திலிருந்து இதனை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இச்சட்டமுன்வடிவில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, பொது விற்பனை வரி (ஆறாம் திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில் (59/87) இன்றையதினம் பல்வேறு நிலைகளிலே தனக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்த அரசு சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59 ஆம் பிரிவின் (1) ஆம் உட்பிரிவின்கீழ் முதலாவது மற்றும் ஐந்தாவது இணைப்புப் பட்டியல்களில் ஒருமுனை வரிக்கு உட்பட்ட சரக்குகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அரசின் வருவாய்க் கணக்கின்கீழ்

[திரு. த. இராமசாமி] [1987 நவம்பர் 18

மேற்படி இணைப்புப் பட்டியலை அவ்வப்போது மாற்றியமைக்கவும், திருத்தியமைக்கவும் அரசுக்கு அவசியம் ஏற்படுகிறது. சட்டத்தின் 59 (1) வது பிரிவில் அரசுக்கு அதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில் முதல் இணைப்பு பட்டியலிலுள்ள வரிசை எண் 3, 21, 59, 103, 106, 106ஏ, 166 மற்றும் 166ஏ ஆகியவற்றில் குறிப்பிட்டுள்ள இனங்களை மாற்றவோ, திருத்தவோ, கூட்டவோ அல்லது நீக்கவோ அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அதிகாரம் வழங்கியதற்குச் சட்ட உருவம் கொடுக்கும் வகையில் இச்சட்டமுன்வடிவு இங்கே நிறைவேற்றப்படுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம் அவர்கள் இன்றையதினம் வணிகர்கள் கசக்கி பிழியப்படுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவரும் ஒரு வணிகர்தான். அவருக்கு இந்த நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு பல்வேறு கட்சிகள் ஆட்சியில் இருந்துள்ளன. தங்கத் தலைவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல்வராக பொறுப் பேற்ற பிறகுதான் வணிகர்களுக்கு இருந்த பல்வேறு சிரமங்கள் இடைஞ்சல்கள் அகற்றப்பட்டு பல்வேறு சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த அரசுக்கு யாரையும் கசக்கிப் பிழிய வேண்டிய நோக்கம் கொஞ்சமும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், அவர்கள் பிரச்சினை மீது கருணையைக் காட்டுகின்ற முதலமைச்சரை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அந்த வகையில் வணிகர்களுக்கு ஏராளமான சலுகைகளைப் பல்வேறு நிலைகளில் வழங்கியிருக்கிறது இந்த அரசு. வணிகர்களுக்கு ஆதரவு தருகிறோம் என்பதால் சாதாரணமாக வாங்கிச் சாப்பிடுகிற மக்களைக் கவனிக்கவில்லை என்று பொருளல்ல. வாங்குகிறவர்களும், விற்கிறவர்களும் எந்த வகையிலும் சிரமத்திற்கு ஆளாகக் கூடாது என்கிற எண்ணத்தில் இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதற்கு ஆதாரமாகக் கடந்த காலத்தில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. த. இராமசாமி]

(பிற்பகல் 2.30)

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள பேசும்போது பொதுவாக இன்றையதினம் ஏதோ சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் இந்தந்த வரிகள் கூடாது என்று குரல் எழுப்பினாலும், கடைசியில் நிறைவேற்றி விடுகிறீர்கள்; பிறகு வழியில் சம்பந்தப் பட்டவர்களோடு பேசி ஏதோ ஒரு காரியத்தை நீங்கள் நடத்தி விடுகிறீர்களோ என்று சந்தேகிக்கும்படியாக நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பல்வேறு நிலைமைகளை, குறிப்பாக கள்ளச்சாராயம் பற்றி எல்லாம இங்கே சொன்னார்கள். மதுவிலக்கை அமுல்படுத்திய காரணத்தால் 250 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்த அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படும் நிலையில், அந்த இழப்பைச் சரிகட்டும் வகையில், மக்களுக்கு பாதிப்பு இல்லாத வகையில் ஏதாவது ஒன்றை அமுல்படுத்த வேண்டியது ஒரு மக்கள் நல அரசின் தலையாய கடமை. அந்த வகையில் நமக்குப் பெரிய பொருளா தார இழப்பு என்கிற நிலை ஏற்பட்டதால் மாற்று வழிகளின் மூலம் நாம் வருமானத்தைத் தேடியாக வேண்டிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அரசு சில நடவடிக்கைகளை நடத்தி வருகிறபோது, அதனால் பாதிப்பு இருக்கிறது, பாது காப்பு வேண்டும் என்று சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கோரிக்கை வைக்கிறபோது அவர்களை அழைத்துப் பேசுவது அரசாங்கத் தினுடைய கடமையாக இருக்கிறது. அந்த வகையிலே தாய் உள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வணிகர் பெரு மக்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இதிலே சந்தேகத்திற்கு எங்கே இட மிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிலும் சந்தேகம், சந்தேகம் என்று சொல்வது நடை முறைக்கு ஏற்றதல்ல என்பதை உரையாற்றுபவர்கள் உணர்ந்து, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்னும் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அவற்றை எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 54/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழி கிறேன் :

"1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 54/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(எ) தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்குதல் மற்றும் பல்வகை வகைமுறைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1987.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழி கிறேன் :

"1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல் மற்றும் பல்வகை வகைமுறைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 56/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்."

---

* 17—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.